

Palmunen

Elokuu 2011

Kirje 41

Asako ja Lauri Palmun ystäväkirje

Sendain läheisellä rannalla hyökyaalto kaatoi kyltin joka kertoo mihin paeta tsunamia
(kuva: Anssi Savonen)

Terveisiä Itä-Japanin katastrofialueelta!

Jeesus kulki sitten kaikissa kaupungeissa ja kylissä. Hän opetti synagogissa, julisti ilosanomaa taivasten valtakunnasta ja paransi kaikki ihmisten taudit ja vaivat. Kun hän näki väkijoukot, hänet valtasi sääli, sillä ihmiset olivat näännyksissä ja heitteillä, kuin lammaslauma paimenta vailla. Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: "Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän. Pyytäkää siis herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen." (Matteus 9:35–38)

Tämä raamatunkohta tuli mieleeni kun valmistelin viime sunnuntain saarnaa Etelä-Nishinomiyan seurakuntaamme loman jälkeiseksi sunnuntaiksi. 21.8. oli 10. sunnuntai helluntaista ja evankeliumiteksti Japanin luterilaisen kirkkovuosikalenterin mukaan oli Matt. 14:13–21 (Jeesus ruokkii viisituhatta miestä).

Tekstissä kerrotaan, kuinka Jeesus oli ensin saanut kuulla uutisen Johannes Kastajan mestauksesta. Tämän shokeeraavan uutisen jälkeen Hän halusi olla yksin ja rukoilla. Yksin hän saikin olla – venematkan ajan, sillä kun hän saapui vastarannalle, ihmisten hätä iski niin voimakkaasti päälle, että Herramme ei

halunnut olla auttamatta kärsiviä. Kun hän veneestä noustessaan näki kaikki nämä ihmiset, hänen tuli heitä sääli ja hän paransi kaikki sairaat. (Matt. 14:14)

11.3. uutinen maanjäristyksestä ja sitä seuranneesta tsunamista on kaikessa järkyttävyydessään painunut mieliimme. Televisiokuvat palavana etenevästä aallosta, joka paitsi murskaa, myös syyttää kaiken liekkeihin. Kuvat Okawan ala-asteelta, jossa koulun 108 oppilaasta 74 jäi aallon alle. Pienet lapset kulkemassa käsi-kädessä parijonossa koululta läheiselle sillalle mukamas turvaan, mutta aallon julmat kynnet eivät jättäneet opettajista ja oppilaista montaakaan henkiin. Mitä me täällä näin kaukana voimme tehdä?

Länsi-Japanin ev.lut. kirkko on yhteistyössä muiden Japanin luterilaisten kirkkojen kanssa perustanut katastrofiapujärjestön, jonka yhtenä toimintamuotona on vapaaehtoistyöntekijöiden lähettäminen tuhoalueelle. Yhteistyökirkkomme pyrkii lähettämään tämän vuoden aikana yhteensä 100 vapaaehtoista osallistumaan raivaustöihin. (LP)

Tsunamin tuomaa rikkaviljaa kitkemässä.

Tsunamin tuomaa mutaa siivoamassa.

Yhden päivän puutarhaa raivannut vapaaehtoisryhmä. Montako puutarhaa on vielä raivaamatta alueella?

Yhtäjaksoinen matka Nishinomiyasta Sendaihin olisi yli 900 kilometriä.

"Luterilainen lähimmäinen"

Länsi-Japanin ev.lut. kirkon vapaaehtoiskoordinaattori, pastori Fujie välittää kaikille kirkon työntekijöille säännöllisesti päivitettyä tietoa vapaaehtoistyön tarpeista Itä-Japanin katastrofialueella. Aina kun joku ryhmä on käynyt muutaman päivän tai jopa viikon matkalla alueella, Fujie-sensei välittää heidän matkaraporttinsa eteenpäin. Samalla hän aina kertoo keitä kirkkomme työntekijöitä tai seurakunnan vastuunkantajia on seuraavaksi menossa avustustyöhön.

Luterilaisten kirkkojen yhdessä tekemälle vapaaehtoistoiminnalle on annettu nimi Ruuteru Tonaribito, eli "luterilainen lähimmäinen". *Kuka on minun lähimmäiseni?* kysyi eräs lainopettaja Jeesukselta joka vastasi kertomalla vertauksen Laupiaasta samarialaisesta... Olimme heinäkuun puolesta välistä elokuun puoleenväliin Nojiri-järven rannalla kesälomaa viettämässä. Ajomatka kotoamme lomapaikkaan on vajaa 500 kilometriä. Sieltä ajomatkaa Sendaihin, jonka luterilainen kirkko toimii avustustyön tukikohtana, on vielä 425 kilometriä. Koin vahvasti, että voisin osan lomasta käyttää siihen, että menisin muutamaksi päiväksi paikan päälle katastrofialueelle, kun siellä kerran tarvitaan edelleenkin apua raivaustöissä. Pyysin Anssi Savosta matkaseuraksi, ja kun vielä Asako ja Kaarina olivat suostuvaisia lähettämään miehensä matkaan, aloimme tehdä valmisteluja.

Ilmoittautumisvaiheessa selvisi, että kyseisenä ajankohtana alueella on jo sen verran vapaaehtoisia, että majapaikkaa ei ehkä pystyittäisi järjestämään, mutta jos varaisimme itse yöpaikan jostain hotellista, niin meistä ei koituisi majoitusongelmia paikallisille järjestäjille. Niinpä pikapikaa hotellivarausta tekemään. Selvisi, että Sendaissa on juuri ajattelemanamme viikonloppuna maankuulu Tanabata-festivaali, joten nopea varaus oli tarpeen. Seuraava toimenpide oli ottaa vapaaehtoisvakuutus. Japani, jossa tapahtuu luonnonkatastrofeja säännöllisin väliajoin, on organisoinut vapaaehtoistyötä niin, että toiselta puolelta Japania matkustavat vapaaehtoiset voivat työtä varten ottaa erillisen vakuutuksen, joka kattaa komennuksen aikana sattuneita vahinkoja. Erityisesti jälkijärjestyksen riski on suuri, joten jos raivaustöiden kesken tulee maanjäristys tai toinen tsunami, tavallinen kotivakuutus ei kattaisi mahdollisia vahinkoja.

Kolmas valmistelun vaihe oli varusteiden ostaminen. Ohjelappu kädessä menimme Anssin kanssa rautakauppaan. Kypärä, silmäsuojat, hengityssuoja, haalarit, kumihanskat, saappaat, ... Mietin, että mitenköhän sitä pystyy mitään työtä tekemään kun joka paikka oli peitetty viimeisen päälle.

Kansanlähetyksen Suomesta tänne lähettämä säteilymittari autossa lähdimme kahdestaan ajamaan kohti Sendaita. Tiesimme, että siellä olisi samaan aikaan kaksi norjalaista lähettiä, sekä myöhemmin sinne tulisi Länsi-Japanin kirkon työntekijöitä/seurakuntalaisia vielä kolme henkilöä. Tämän lisäksi paikalla oli muualta päin Japania tulleita vapaaehtoisia.

Ajettuamme nelisen tuntia ja oltuamme noin parikymmentä kilometriä Fukushiman kaupungista etelään, vatsanpohjassa kouraisi hieman kun huomasimme, että säteilymittarin lukema nousee ihan erilaisiin lukemiin kuin mihin olimme tottuneet. Käytyään hetkiselstään 0,73 mikrosievertin lukemassa, arvot alkoivat pikkuhiljaa laskea. Loppujen lopuksi kohteessamme Sendaissa oli sama 0,10 mikrosievertin lukema, kuin mitä lähtiessämme Nojiri-järven mökkikylästä. (LP)

Raivaustöissä tuhoalueella

Luterilainen lähimmäinen -vapaaehtoistyön tukikohtana toimii Sendain luterilainen kirkko. Siellä kokoonnutaan ja sieltä käsin kuljetaan katastrofialueelle. Me olimme 8.-9.8. Ishinomakin kaupungissa Kitakami-joen suistoalueella raivaustöissä. Yövyimme Sendain keskustassa, joten herätys oli aamulla puoli viiden aikaan. Puoli kuudelta olimme kirkolla, jossa valmistelimme tulevan päivän eväät, kahdeksan jälkeen Kitakamin alueella ja yhdeksältä aloittelimme päivän urakan.

Maanjäristyksestä ja sitä seuranneesta hyökyaallosta on kulunut jo yli 5 kuukautta. Mitä lähemmäksi rannikkoa pääsimme, sitä autiomaksi kävi maisema. Jäljellä ei oikeastaan ollut muita kuin betonilaattoja, jotka olivat joskus olleet talojen perustukset. Siellä täällä oli romukasoja ja vääntyneitä pylväitä. Tässä vaiheessa avustustyö on nimenomaan raivaustyötä pienemmissä kohteissa.

Ensimmäisen päivän tehtävä oli raivata erään miehen puutarhasta rikkaviljaa ja tsunamin mukanaan tuomaa mutaa pois. Miehen koti on yli 5 kilometrin päässä merestä, mutta hyökyaalto oli tullut Kitakami-joki-uomaa pitkin pitkälle mantereelle. Hänen kotipihassaan aallon korkeus oli ollut vielä yli metri. Pihalla oleva käyttökelvoton auto on mutakerroksen peitossa. Aalto toi talon sisälle lattian alle noin 5-10 sentin paksuisen mutakerroksen. Mies oli paennut autolla vuorille tsunamia, mutta hänen kylätalolla töissä ollut vaimonsa oli menehtynyt.

Meitä oli noin 20 hengen ryhmä joka ahersi päivän verran miehen puutarhassa ja kotona. Revimme rikkaviljaa juuripaakkuineen pois, kaivoimme lapiolla kuolleet puutarhapensaat irti. Varoimme kuitenkin viemästä kallisarvoista multaa, joten keräsimme lapiolla vain pinnalla olevan mutakerroksen puutarhasta rikkaviljan ja kuolleiden kasvien lisäksi. Talon sisällä osa ryhmäläisistämme keräsi lapiolla säkkeihin mutaa lattian alta. Eräs vapaaehtoinen kaatoi moottorisahalla joskus niin kauniit mutta nyt kuolleen ruskeat pihakujan muodostavat sypressipuut.

Toisena päivänä me olimme hieman pidemmällä, aivan meren rannassa olevassa kalastajakylässä. Kylän 39 talosta 15 oli tuhoutunut lähes kokonaan aallon voimasta. Vain kahdesta rakennuksesta olivat jäljellä teräspalkit, jotka joskus olivat kannatelleet seiniä. Toinen näistä rakennuksista oli ollut merilevätehdas, jonka yläkerrassa omistaja asui perheensä kanssa. Ryhmämme naiset raivasivat tämän rakennuksen sisätiloja, kun taas me miehet lähdimme läheiseen metsäiseen puronuomaan tsunamin sinne heittämiä roskia keräämään. Rinteiltä löytyi tynnyreitä, renkaita, verkkoja, vaatteita, leluja, kirjoja ja papereita, mitä nyt ihmisten kotoa löytyy kaikenlaista tavaraa. Yhden päivän aikana saimme tuota metsäpuroa siivottua varsin hyvään kuntoon. Lounastauolla tehtaan omistajan rouva kertoi miten he kyllä odottivat tsunamiaallon tulevan, mutta hän ei millään kuvitellut sen iskevän 3-kerroksisen rakennuksen katolle asti.

Mitä me kaksi suomalaista miestä pystyimme tekemään näin suunnattoman tuhon jälkien siivoamisessa? Emme paljoakaan. 20 hengen porukalta meni päivä yhden puutarhan raivaamiseen ja toinen yhden joenuoman siivoamiseen. Työtä riittää vielä kuukausiksi. Mutta tämän lyhyen kahden päivän aikana me olimme osa isompaa kokonaisuutta. Osa eri puolilta Japania ja maailmaa tulleita ihmisiä, jotka haluavat auttaa hädänalaisia. Me olimme osoittamassa lähimmäisrakkautta ja muistuttamassa katastrofialueen ihmisiä siitä, että he eivät ole yksin. (LP)

Purunuoman raivausta tsunamin sinne heittämästä tavarasta.

Tehdasrakennusta ja purunuomaa siivonnut ryhmä yhteiskuvassa. Kirjeessä ovat kaikki katastrofialueen kuvat ovat työtoverini Anssi Savosen ottamia. Lisää kuvia löydät hänen kotisivuiltaan www.anssisavonen.fi.

Fukushima Dai-ichin maanjäristyksessä ydinvoimala on aiheuttanut yhden historian suurimmista ydinonnettomuuksista. Automatkamme aikana mittasimme auton sisällä korkeimmillaan 0,73 mikrosievertin lukeman ja eräällä pysähtymispaikalla ulkona 0,80 mikrosievertin lukeman. Kotona, Nojirissa ja kohteessamme Sendaissa säteilyannos on noin 0,10 mikrosievertiä tunnissa.

Perheen kuulumisia

Vietimme oikein mukavan loman Nojiri-järven rannassa pienessä mökkikylässä. Koemme että saimme levätyä ja kerättyä voimia tulevan vuoden työtehtäviin.

Benjamin vietti 9-vuotispäiväänsä täällä Nishinomiyaassa, Helen taas 7-vuotispäiväänsä Nojirissa. Saimme yllättäen lomamökkiimme puhelun Canadian Academy -kansainvälisestä koulusta, että Helenille olisi sittenkin paikka aloittaa 1. luokka syksyllä. Niinpä hän siis aloitti isoveljensä tavoin ekan luokan jo toiseen kertaan, huhtikuussa japanilaisessa koulussa ja nyt elokuussa englanninkielisessä koulussa. Aimi odottaa innolla sitä, että hän pääsee leikkikouluun, 3,5-vuotias tyttö ei ihan vielä ymmärrä, että huhtikuuhun on vielä aika pitkä aika.

Lauri toimii nyt työalueen esimiehenä, joten seurakuntätöiden lisäksi on monenlaista muuta työtä ja vastuuta tarjolla. Se, että Benjamin ja Helen käyvät nyt samaa koulua, helpottaa perheen arkea.

Syksyn työkuvioista kerromme sitten lisää seuraavassa ystäväkirjeessämme. Kiitos kun olette mukana Japanin lähetystyössä. Jumala teitä siunatkoon! (LP)

Helen aloitti englanninkielisen koulutiensä 22.8. samassa koulussa kuin isovelji-Benni

**Asako, Lauri,
Benjamin, Helen ja Aimi**

PALMU

POSTIOSOITE:
11-17 Kubo-cho
Nishinomiya-shi,
662-0927 JAPAN

PUHELINNUMERO:
+81-798-34-2119

TEKSTIVIESTIT:
+81-90-8525-1906

SÄHKÖPOSTIT:
lauri@palmu.st
asako@palmu.st

INTERNET-SIVUT:
<http://www.palmu.st/>

Ystäväkirje löytyy
myös netistä!

Käy tutustumassa:
www.palmu.st

Iloa ja lämpöä syksyysi toivottaen,

*Asako
Lauri*

*Benjamin
Palmu*

HELEN PALMU

Iloiten kiitämme Taivaan Isää:

- Varjeluksesta matkoilla, erityisesti Laurin ja Anssin matkalla Itä-Japanin katastrofialueelle
- Mukavasta kesälomasta järven rannalla
- Nishinomiyan seurakunnan aktiivijäsenet, jotka pitävät seurakuntaa pystyssä lähetin ollessa poissa.
- Helenille avautuneesta koulupaikasta

Rukoilkaamme yhdessä:

- Suomessa kotimaanjaksolla olevan Kivirannan perheen puolesta
- Viisautta syksyn työkuvioihin ja uusiin työtehtäviin
- Ummikko-Helenin koulunalku englannin kielellä
- Lokakuuksi suunnitellun Japanin suomalaisten lähettien koulutusseminaarin puolesta
- Uusia työntekijöitä Japaniin, sillä "satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän"

Työtämme Japanissa voit tukea nimikkoseurakuntiemme Alavan, Kalevan, Karttulan, Kirkkonummen, Loviisan, Meilahden, Männistön ja Nilsin kautta. Taloudellisen tuen työllemme voit myös kanavoida **Helsingin Kansanlähetyksen**: 800010-1558247 tai 572302-2183383 (Viite 22703) tai **Pohjois-Savon Kansanlähetyksen**: Nordea 107830-201938 tai Sampo 800019-1612060 tai **Uudenmaan Kansanlähetyksen kautta**: Sampo 800015-1482203. Viestiksi: **Palmu** sekä **kotiseurakuntasi nimi** (kirkon lähetykskannatustilastoa varten). Lähettisihteerimme Helsingissä: *Terhi ja Henri Halminen (040-764 7060)* ja Pohjois-Savossa: *Jouni ja Vappu Palmu (050-405 9762)* ja Uudellamaalla *Pauli Vehko (040-577 8383)*.